

Septimana II.

Dominica I. Quadragesime.

INVOCABIT.

De ultima Cæna Christi cum
Discipulis.

PRiusquam Christus patiendi fecit initium, ultima cæna accubuit cum discipulis suis, in qua illis mutuam inter se commendavit dilectionem. Inde surgens cepit singulorum lavare pedes, & abstergere linteo, quo erat præcinctus. Denique instituit SS. Eucharistia Sacramentum, in quo carnem suam dedit in cibum, & sanguinem in potum, ad salutem nostram sempiternam.

Refle.

Reflexio.

I. **C**hristus in ultima cena mutua dilectionem commendavit Discipulis. Quanti pretii in oculis DEI debet esse proximorum dilectio, quam tantopere discipulis suis commendavit Christus? Hæc nempe est certissima nota, qua discernuntur discipuli Christi a discipulis mundi, & diaboli. Si livor, si odium, si vindictæ spiritus tuum animum occupat, non es schola Christi, sed diaboli, æterno odio infectantis humanum genus. Ut genuinum te probes Christi discipulum, dilige proximum tuum ex toto corde, dilige propter DEUM, dilige sicut te ipsum.

II. Christus a cena surgens cepit singulorum lavare pedes, & abstergere linteo. Quam paulo ante docuit verbo, modo etiam docet

cet exemplo charitatem in proximos. Probe noverat Christus, quod ab uno discipulorum esset tradendus, ab altero ter negandus, ab omnibus turpi fuga deferendus: nihilominus se prosternit ad pedes singulorum, quos, lavat, tergit, & singulos osculando exemplum præbuit non modo sinceræ, sed & heroicæ dilectionis. Disce a divino Charitatis Magistro non solum diligere illos, qui te diligunt, sed etiam illos, qui te oderunt. An ita diligis?

III. *Christus instituit SS. Eucharistiæ Sacramentum ad salutem nostram sempiternam.* Ut intime tecum uniretur Christus, pascere te voluit carne sua & sanguine in Eucharistiæ Sacramento. Ingens hoc sane, ac perpetuum sinceri amoris est monumentum, quo te dilexit Christus. An majus aliquid tu ab illo accipere, aut ille tibi præ-

præstare potuit, quam dando se ipsum? Scilicet non verbis tantum, aut solo animi affectu diligendus est proximus, operibus, etiam, ac constanti beneficentia, probandus amor. An tu ita testari studes tuam erga proximos charitatem?

Affectus.

HUmillime JESU! Quam immensus ac ineffabilis est amor tuus erga genus humanum! Tu te ipsum mihi peccatori dedisti in cibum & potum: O utinam omni possibili puritate semper suscipiam sanctissimum hoc corporis & sanguinis tui Sacramentum! sed & utinam te perfecte imiter in profunda humilitate, & sincera erga proximos charitate. Hoc statuo firmiter, hoc agam cum tua gratia, quam non negabis humiliter oranti, & in te speranti.

ORA-

ORATIO ECCLESIAE.

DEUS, qui Ecclesiam tuam annua quadragesimali observatione purificas; presta familiae tuae, ut quod a te obtinere abstinendo nititur, hoc bonis operibus exequatur. Per Dominum nostrum &c.

Statio apud S. Joannem in Laterano. Indulgentiæ plenariæ.

DIES LUNÆ.

De egressu Christi in hortum.

Finita cena Christus e canaculo ac urbe egreditur in hortum ad montem Olivarum. Interea predicat scandalum discipulis suis, quod passuros prævidit in nocte illa. Petrus audentior cæteris, ac nimium sibi fidens nunquam fore, ait,

ait, ut scandalizaretur ipse, quamvis ceteri omnes forent scandalizandi.

Reflexio.

I. **C**hristus finita cena egreditur in montem Oliveti. Egreditur ex urbe olim sibi dilecta, quam ornavit tot beneficiis, illustravit tot prodigiis, cujus damna tot deploravit lacrymis, sed quæ gratiis non est usa suis. Hanc infelicem urbem dereliquit JESUS, & exivit in montem Olivarum. En : quam res periculi plena sit neglectus gratiarum DEL. Time, ne & tu aliquando post tot oblatas tibi gratias, quibus vel uti noluisti, vel male usus es, deferas a JESU. Non te securum putata, quando gratiæ tibi dantur, sed quando datis recte uteris.

II. *Christus prædicat scandalam*
disci-

discipulis suis. Novit JESUS im-
belle & timidum pectus discipulo-
rum suorum. Nondum erant cor-
roborati cælesti spiritu, & virtu-
tum solidarum præfidiis instructi,
vix in periculum & labendi occa-
sionem adducti sunt, & ecce: turpi
fuga deseruerunt Magistrum suum.
Sic nempe occasio docet, qua quis-
que virtute sit præditus. Aliud est
cogitare de peccandi periculo, &
aliud versari in eo. Si labi nolis,
semper cum tremore ac timore,
cura salutem tuam. Non ultro te
committe periculo, nec tuis inni-
tere viribus, sed gratiæ DEI. Si
amas periculum, peribis in illo.

III. *Petrus ait: nunquam fore,*
ut scandalizaretur. Si fervor Pe-
tri fuisset cum profunda animi de-
missione conjunctus, non adeo ci-
to evanuisset. Audax sese præfe-
rebat aliis, suæ nimium virtuti in-
nixus. Ita fere cadunt citius, aut

C

præ-

præstant minus, qui sese cæteris præferunt, & plus posse putant. In iis, quæ tibi agenda comittuntur, ita fide DEO, & diffide tibi, ac si tu nihil, sed solus DEUS totum agere deberet: interim age ita sedulo & ferventer, ac si nihil DEUS, sed tu solus omnia agere deberes: Ita & recte, & ut plurimum feliciter ages. An hæc est tua agendi ratio?

Affectus.

O Bone JESU! Tu nosti imbecillitatem cordis mei, & quod sine te non aliud possim, quam peccare. Non denega ergo humiliter supplicanti gratiam tuam, qua confortes imbecillitatem meam. Adjuva me, ut semper a peccatis, & peccandi periculis declinare, & ea, quæ tibi sunt placita, agere valeam. In te Domine! confido, non confundar in æternum.

ORA-

ORATIO ECCLESIAE.

Converte nos *DEUS* Salutaris
noster, & ut nobis jejunium
quadragesimale proficiat, mentes
nostras cœlestibus instrue discipli-
nis. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad S. Petrum ad vincula.
Indulgentia plenaria.

DIES MARTIS.

De oratione Christi in horto.

Christus ingressus hortum Get-
semani, de more se confert ad
locum solitarium, ut oraret, ac se
disponeret ad imminentem passio-
nem ac mortem. Orat vultu in
terram prostrato, plenus amore,
spe, ac fiducia in *DEUM* Patrem,
perfecte etiam resignatus in divi-
nam voluntatem. Discipulos quo-

que suos hortatur ad orandum, ne incidant in tentationem, & cum subinde dormientes reperisset, suaviter increpat.

Reflexio.

I. **C**Hristus imminente passionis tempore se confert ad locum solitarium, ut oraret. En: quid agendum tibi sit, quando imminet procella adversitatis? Confugiendum scilicet ad devotam orationem, ut robur animi de cælo impetres. Orat DEUS, orat omnipotens, orat sanctitas, ut passio ac mors imminens cedat ad salutem hominum: & cur tu pulvis, tu imbecillis, fragilisque homo non oras crebrius & ardentius, ut adversitatem, quæ te premit, ferre possis fortiter & constanter ad salutem animæ tuæ? Non nosti recte vivere, si non didicisti recte orare.

II. *Christus orat vultu in terram prostrato, plenus amore, spe, fiducia, & resignatione in DEI voluntatem.* En : quis tenendus sit orandi modus? Non erit grata DEO oratio tua, nec facile impetrabis, quod oras, nisi fuerit comparata ad normam orantis Christi. An hactenus exemplo Christi orare consuevisti? Pudeat te orare vagis oculis, distracta mente, absque fervore, sine reverentia DEO debita, & animo tam parum resignato in DEI voluntatem. Sic orare non est deprecari, sed cumulare peccata: est irritare DEUM, non placare.

III. *Christus hortatur discipulos ad orandum, ne incidant in tentationem.* En : quo remedio tibi utendum sit contra vim & impetum qualiumcunque tentationum : vix aliud certius contra has

præsidium invenies, ac fervidæ orationis, quod docuit discipulos suos Magister Christus. Si hætenus mundi, carnis, aut dæmonum insidiis crebrius succubuisti, si peccata cumulaſti peccatis, si peccandi consuetudinem contraxiſti, & nẽdum eam extirpaſti, id totum tribue ſocordię tuæ, qua orare ad **DEUM** negligis, quando vel ingruit vis tentationis, vel in periculum incidis, aut peccandi occaſionem.

Affectus.

TU mi **JESU!** facie in terram prostratus oraſti ad Patrem, pro mea, & omnium hominum ſalute: hortaris etiam ad orandum discipulos tuos, ne incidant in tentationem. Ah! quando tandem imitabor hoc ſanctum tuum orandi ſtudium? ego, qui tot indies tentationibus impetor, & heu! indies vincor. Domine! non ceſſabo ad te orare quotidie: Pater mi! qui es
in

in cælis, ne me inducas in tentationem.

ORATIO ECCLESIAE.

Respice Domine familiam tuam,
& presta: ut apud te mens
nostra tuo desiderio fulgeat, quæ se
carnis maceratione castigat. Per
Dominum nostrum &c.

Statio ad S. Anastasiam. Indulgentia 28000. Annorum, & totidem Quadragenarum, & liberatio animæ ex purgatorio.

DIES MERCURII.

De Sudore Christi sanguineo.

Christus in monte Oliveti, priusquam pateretur, prolixius orat ad DEUM Patrem: orando intelligens, quanta esset perpassurus, incredibilem luctum patitur in animo.

Hæc lucta erat tanta, ut ex membris omnibus sanguinem sudaret JESUS, cujus tanta fuit copia, ut factæ sint guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Reflexio.

I. *Christus sudavit Sanguinem.*
 Hoc sudore sanguineo voluit testari JESUS imensum suum erga te amorem, quo flagrabat unice salutem animæ tuæ. Et tu quid retribuisti? Erisne adhuc tam segnis in patiendi pro tuo JESU, & tam tepidus in illo redamando? in illo, qui pretiosum sanguinem ex venis omnibus sudavit pro te? Domine JESU! Ex hoc momento super omnia amabo te, & , si opus sit, amori tuo vitam consecrabo, & sanguinem.

II. *Christus sudavit Sanguinem ex membris omnibus.* Expressit copiosum sanguinem ex membris omnibus,

nibus, tener ille, & intensus doloris sensus, quem concepit in animo JESUS ob innumerabilia peccata tua: potuisset illa eluere lacrymis, voluit sanguine, & cum suffecisset gutta, abluit unda. Et tamen tu infelix peccator! quam es difficilis ad peccata tua deslenda, qui tam facilis es ad ea committenda? Domine JESU! Da donum lacrymarum, ut deinceps flere possim, ac deslere peccata mea lacrymis inenarrabilibus.

III. *Facta sunt guttae sanguinis decurrentis in terram.* Hunc sanguinis torrentem provocavit mortalium impietas, eorum maxime, quos præscivit, quod propter negligentiam suam ex Passione ac Morte Christi non essent relaturi vitam, sed exitium sempiternum. En: quantum sanguinis sudavit Jesus amore tui, & quam parum tu illi reddis? Ille non modo guttas,

sed rivos fudit & torrentes : & tu
vel modicum sudorem illi negas.
Domine JESU ! Posthac nulli parcam
labori ac sudori ad promovendam
tui nominis gloriam & honorem.

Affectus.

A Mantissime JESU ! Quid retri-
buam tibi pro tanta erga me
ingratum liberalitate, quam copiosi
sanguinis profusione voluisti con-
testari ? Pudet ! ah pudet me socor-
diæ & ingratitude meæ ! Interea,
donec tibi reddam, quod debeo,
suscipe contriti cordis lacrymas,
queis defleo, & continuo deflebo
peccata mea, quæ tot rivos san-
guinis ex membris tuis expresse-
runt. Spero Domine ! cor contri-
tum, & humiliatum non despicias.

ORATIO ECCLESIAE.

PReces nostras, quæsumus Do-
mine, clementer exaudi, &
con-

*contra cuncta nobis adversantia
dexteram tue Majestatis extende.
Per Dominum nostrum &c.*

Statio ad S. Mariam Majorem. In-
dulgentia 28000. Annorum &
totidem Quadragenarum.

DIES JOVIS.

De Christo confortato ab
Angelo.

Postquam DEI Filius in maxi-
mis corporis atque animi angu-
stis positus, se totum quantum in
DEI voluntatem resignasset, &
prolixæ orationi intentus copiosum
sanguinem sudasset, ad majora etiam
toleranda paratissimus, ecce: appa-
ruit illi Angelus de Cælo confortans
eum.

Refle-

Reflexio.

I. *Christo in maximis angustiis posito apparet Angelus.* Est hoc proprium infinitæ bonitati & misericordiæ DEI, ut in auxilium veniat illis, qui premuntur angustiis, & cum turbine adversitatum colluctantur. Quanto gravius affligeris, tanto ferventius ad DEUM ora, & firmiter in eo pone spem tuam. Senties ut plurimum advenire subsidia divina, quando deficient humana.

II. *Christo in angustiis ad Patrem oranti apparet Angelus.* En: quam prompte succurrit DEUS Pater Christo ad se confugienti per devotam orationem. Crede: non est alia certior cælestem opem impetrandi via, quam humilis & fervens oratio. Quotiescunque aut pavor, aut tristitia, aut altera adversitas mentem premit, ad orationem te
con-

converte. Subibit animum missus a Patre cælesti Angelus, qui vi mirabili orantem a mærore liberet, aut solatium afflicto adferat.

III. *Christo in angustiis oranti apparet Angelus confortans eum.*
O plane admirabilem æterni Patris bonitatem, & providentiam! Premi aliquamdiu, sed non opprimi permisit filium suum. Post gravissimam agonix luctam & sudorem sanguineum mittit Angelum, qui eum confortet. Ita nempe post labores & ærumnas pro DEO toleratas sequitur quies, & post devictos animæ hostes triumphus solatium. Dimica strenue contra mundi & dæmonis insidias, resiste fortiter carnis tentationibus: brevi aderit DEI gratia, qua conforteris, & quæ liberaliter compensabit vincentis laborem, & ad majora prælia reddet idoneum.

Affe-

Affectus.

AD mortem usque tristissime JESU! tua oratio, tua in DEI voluntatem resignatio, tua constantia meruit, ut in agone tuo confortareris ab Angelo. En: me totum resigno in paternas manus tuas: hic preme, hic afflige, hic crucia: id unum oro abs te, ut, quando me videris in ultimo vitæ agone positum, recorderis mei, & morientem confortes gratiâ tuâ, ut æternum vivam.

ORATIO ECCLESIAE.

DEvotionem populi tui quaesumus Domine, benignus intende, ut qui per abstinentiam macerantur in corpore, per fructum boni operis reficiantur in mente. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad S. Laurentium in pane & perna. Indulgentia plenaria.

DIES

DIES VENERIS.

De Christo eunte obviam Judæ
& satellitibus.

Post sudorem sanguineum, & fusas ad Patrem preces, sibi tantisper redditus surgit JESUS, & excitat a somno discipulos. Subinde obviam pergit satellitibus, qui Duce Juda jam jam appropinquabant ad comprehendendum eum. Osculo a Juda traditur, quem tamen proditorem novit, nihilominus dulci compellat amici nomine.

Reflexio.

1. **C**hristus post fusas ad DEUM preces obviam pergit Judæ, & satellitibus. Hic erat fructus orationis humilis, ferventis, & constantis. Hac accensus est JESUS ad ardua quælibet toleranda pro gloria

ria DEI Patris, & hominum salute. Quod nempe cibus corpori, hoc oratio est animæ. Languet sine cibo corpus: tepet absque oratione anima. Ad quoscunque temptationum insultus stabis intrepidus, si crebro & ferventer oraveris. Sed eheu! quam raro tu oras? aut quam tepida est oratio tua?

II. *Christus osculo a Juda traditur.* Proh detestandam Judæ perfidiam! Accedit ad Christum vultu blando & hilari, sed animo virulento: compellat Magistrum, sed tradit ut maleficum: osculatur, sed & perdit. Ita nempe non omnis affabilitas à virtute est, sicut non omnis splendor ab auro. Cave diligenter, ne unquam fidas superiorum blanditiis. Multis est mel in ore, sed fel in corde. Agnos se fingunt, & sunt lupi, quærentes unicè, ut te devorent. Ex verbis decentibus, & piis operibus, & maxime

xime ex illibatæ puritatis studio facile intelliges, an? & quinam digni sint tuo consortio?

III. *Christus Judam proditorem compellat amici nomine.* Quanta hæc Christi est benignitas, & mansuetudo! hostem infensissimum ac proditorem suum ore blando vocat amicum: certe non alio fine, quam ut amicum faciat ex hoste, & hominem liberet ab interitu. An ita tu agis cum illis, a quibus es offensus? An te præbes illis comem, benevolum, & affabilem, exemplo & amore Christi? Quomodocunque offendi te contingat a proximo tuo, nunquam cogita: quid illata tibi poscat injuria, sed quid Christianam deceat charitatem.

Affectus.

MItissime JESU! Quis non adoret ineffabilem tuam benignitatem, & mansuetudinem? Tu
 D etiam

etiam hostes infensissimos compellas amicos, ut ex hostibus facias amicos, & liberares a perditione. Ergo misericordes tuos oculos etiam ad me converte. Peccavi, fateor, fui inimicus Christi: sed ex inimico fiam amicus, si tu mi JESU! pœnitentem & contritum non despicias.

ORATIO ECCLESIE.

Esto Domine propitius plebi tuæ: & quam tibi facis esse devotam, benigno refove miseratus auxilio. Per Dominum nostrum &c.

Statio apud sanctos Apostolos. Indulgentia plenaria.

DIES SABBATI.

De Comprehensione Christi, & fuga Discipulorum.

Dum Judas osculo, veluti dato signo, Christum prodit, toto impe-

impetu in illum irruunt satellites. Verum audito ejus nomine, velut fulmine icti, semel atque iterum in terram procidunt: surgere jussi violentas manus in Christum injiciunt, & comprehendunt. Hac inter exterriti metu discipuli relicto Christo fugerunt.

Reflexio.

I. *S*atellites audito JESU nomine, semel atque iterum in terram procidunt. Quanta, & quam mirabilis inest vis sanctissimo nomini JESU? Certe non est potestas, non est consilium contra Dominum JESUM. Hoc solo nomine quot indies dissipantur conatus hostium terrestrium & infernorum? Eja igitur, quisquis ab interitu liberari cupis, Cælum respice, & in tentationibus, in tri-

bulationibus, in cunctis necessitatibus invoca nomen Domini, & salvus eris.

II. *Satellites violentas manus in Christum injiciunt, & comprehendunt.* Quam mira mansuetudine, & patientia comprehendi se patitur Christus? Nec potentia illi defuit, nec legiones angelorum, qui capiendum e manibus hostium eriperent: at comprehendi ultro voluit, ut DEI Patris impleret voluntatem. Quam longe aliter tu agis, quando ab hominibus affligeris? Cur usque adeo laboras, ut te subtrahas adversariorum persecutionibus? Crede: non homo est, qui te affligit, sed DEUS, qui te castigat per hominem. Cur ergo non toleras animo æquo, fortique ferientis manum DEI?

III. *Discipuli relicto Christo fugerunt.* Quam subita hæc fuit animo-

mo-

morum mutatio ! Nuper extrema pati, & etiam mori ardebant cum Christo discipuli, quando scilicet eorum pedes lavit, quando illis carnem suam in cibum, & sanguinem in potum dedit, ac fidem roboravit in cordibus eorum: at quando tempus adversitatis advenit, quando ingruit turbo persecutionis, subito fugiunt relicto JESU. Hæc nempe congenita humanæ mentis est inconstantia, sequi fortunam prosperam, & fugere adversam. Tu fac animo forti, magnoque sis, & nec minis, nec blanditiis, nec prosperis, nec adversis te separari sinas a sequela & charitate Christi.

Affectus.

Domine JESU! si discipuli tui, carne tua & sanguine refecti, tua voce instructi, tuo exemplo animati, te Dominum ac Magistrum

strum suum turpiter dereliquerunt, quid mecum fiet homine fragili & imbecilli? Benignissime JESU! si tu me miserum non derelinquis, ego non derelinquam te in æternum. Conforta me solum gratia tua, & ne permittas me unquam separari a te.

ORATIO ECCLESIE.

POpulum tuum, *quæsumus Domine, propitius respice: atque ab eo flagella tuæ iracundiæ clementer averte. Per Dominum nostrum*
Ec.

Statio ad sanctum Petrum. Indulgentia plenaria.

